

ଉର୍ଦ୍ଧରୁ ସାହାଯ୍ୟ

ଦ୍ୱାଗ୍ ସଂକଳତ

ଈ୍ୟରଙ୍କ କାକ୍ୟ "ଉର୍କ୍ସରୁ" ଆସେ, ଓ ଧାର୍ମିକତ। ପାଇଁ ନ୍ଧୂତ ଓ ଭୂଷିତ ହୁଦ୍ଦଯୁ ସାଇଁ ଅଚ ଜ୍ୟକାସ । ସେତେବେଳେ ଜଣେ ନନ ଫେଗ୍ଏ, ପାପକୁ ପର୍ତ୍ୟାଗ କର୍ ଡ୍ରାଣକର୍ଷ। ପ୍ରକୃପୀଶୁଣ୍ଡାଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ସମୟ ହୃଦଯ୍ୟ ସହ୍ତ କଣ୍ଡାସ କରେ, ସେତେକେଳେ ପ୍ରକୃ ନଜକ୍ ତାଠାରେ ପ୍ରକାଶ କର୍ନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କ ନଳର ଆନଦ ଓ ଶାନ୍ତ ସେହ ବଣ୍ଠାସୀର୍ ହୃଦସୂରେ ଭର୍ କଅନ୍ତ । ମୁଁ ଏହ ଅନୁଭୁଛ ୯୯୩୭ ମସିହାରେ ପାଇଲ ଏକ ସେହ୍ଦନଠାରୁ ୍ଏ ସର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହା ଆଞ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସହର୍ତ୍ତଗିଡାରୁ କେରେହେଁ କଳ୍ଚିନ୍ନ ହୋଇନାହିଁ । ସଦ ଏ ସର୍ଦ୍ଧାନ୍ତ ଆସଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନକ୪ରେ ଆନ୍ଥ ସମ୍ପଶ କଣ୍ ନ ଥାନ୍ତ, ତେରେ ବର୍ତ୍ତମନ ତାଙ୍କଠାରେ ନଳକୁ ସମ୍ପଣ କରିବାସାଇଁ ଆସଣଙ୍କୁ ମୋର୍ ଏକାନ୍ତ ଆନ୍ତର୍ଥ । *ଞ୍*ାইସନ୍ ଗୁଡମ୍ୟାନ୍

ଈଶ୍ଧରଙ୍କ ପ୍ରେମ

ଗ୍ରୋମ୍ଭ 🛠 : ୮

କ୍ରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ପାସୀ ଥିବା ସମୟୁରେ ସୁଦ୍ଧା ଶାଖ୍ଚ ସେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ନମନ୍ତେ ସୃହୁତ୍ୱେଗ କଲେ, ସେଥିରେ ଇଣ୍ବର ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପ୍ରଚ୍ଚ ଆସଣ। ପ୍ରେମ ସପ୍ରମାଣ କରୁଅନ୍ଦର୍ଜ ।

ମୃତମାନଙ୍କମଧାରୁ ପ୍ରଥମଳାତ ଓ ସୃଥିବୀର ସ୍କାମାନଙ୍କର ସ୍କା ପୀଣୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତ ତୃମ୍ନାନଙ୍କ ପ୍ରଛ ହେଉ ସେ ଆମ୍ନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର୍ ଆବଣା ର୍କ୍ତଦ୍ୱାଗ୍ ଆମ୍ନମନଙ୍କୁ ଆମ୍ନମନଙ୍କ ପାଡରୁ ମୁକ୍ତ କର୍ଅନ୍ଦରନ୍ତ । ପ୍ରକାଶିତ ରାକ୍ୟ ୧:୫

କାରଣ ଇଣ୍ଟର ଜଗଡକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ସେ, ସେ ଆସଣ। ଅଦ୍ୱିଙ୍ଗଯ୍ ସୁକ୍ରଙ୍କୁ ଦାନକଲେ, ସେସର୍ ସେ କେହ ଡାଙ୍କଠାରେ କଣ୍ଡାସ କରେ ସେ ବନଷ୍ଟ ନହୋଇ ଅନକ୍ତ ଜାରନ ପ୍ରାସ୍ତଦ୍ୱୁଏ । ସୋହନ ୩: ୯୬

ର୍ଯାଶଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇ<mark>ଶ୍ୱର</mark>ତ୍ୱ

ମାଥ୍ର ୯: ୬୬, ୬୩

ତ୍ତ୍ୱରକାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାଗ୍ ପ୍ରତ୍ତ୍ୱଙ୍କ ଉକ୍ତ ଏହିବାକ୍ୟ ପ୍ରେଶର ସଫଳ ନୃଏ, ଏଥିନମନ୍ତେ ଏସମସ୍ତ ଉହିଲ୍, ଦେଖ, ଜଣେ କନ୍ୟା ଗର୍ଭବଟ୍ଟ ହୋଇ ପୁଡ ପ୍ରସର କର୍ବର, ଆଉ ଲେକେ ଡାହାଙ୍କ ନାମ ଇଣ୍ଡାନ୍ସେଲ୍ ଦେବର, ଏହ ନାମର ଅର୍ଥ 'ଆସ୍ତମାନଙ୍କ ସହଡ ଈଣ୍ଡର'।

ଈ୍ୟର ସରସ୍ୱାଡାର ନଗୂଡ ଡଡ଼୍ମ ସେ, ମହତ୍, ଏହା ସମସ୍ତେ ସ୍ୱୀକାର କର୍ଲ । ଡାହା ଏହ, ସେ ଦେହର୍କ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ଆସ୍ପାରେ ଧାନିକ ବୋଲ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ, ଦୂତମାନଙ୍କ ହ୍ୱାଗ୍ ଦେଖାଗଲେ ଜାତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଗ୍ରହତ ହେଲେ, ଜଗତରେ ବ୍ୟାସ ପାଡ୍ର ହେଲେ ଗୌର୍ବରେ ମୃହୀତ ହେଲେ । ୯ ଜମଥି ୭ : ୧୭ **ଭଣ-ପୁତ୍ର ଯାଶୁ** କଲ୍ୟୀୟୁ ୬ : ୯

କାରଣ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଈ୍ୟର୍ଡ୍ ଦେହରନ୍ତ ହୋଇ ବାସ କରେ। ସିଶାଈ୍ୟୁ ଏ : ୬

କାର୍ଶ ଆସ୍ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତ୍ତେ ଏକ ବାଳକ ଜର୍ଜି ଅଇନ୍ତ, ଆସ୍ମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୁକ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ ଅଇନ୍ତ, ଓ ତାହାଙ୍କ ସ୍କରରେ କହିତ୍ର ଭ୍ର ଥୁ ଆସିକ ; ସୁଣି ତାହାଙ୍କ ନାମ ଆଞ୍ଚର୍ଯ ମନ୍ତ୍ରୀ, ସମ୍ବାନ୍ତ ସର୍ମେଣ୍ଟର, ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପିତା ଶାନ୍ତ ମ୍ବଳ ହେବ ।

ସେ କେହ ସୀଣୁଙ୍କୁ ଈଣ୍ଦରଙ୍କ ସୁଦ କୋଲ ସ୍ୱୀକାର କରେ, ଈଣ୍ଦର ଡାହାଠାରେ ଅନ୍ଦନ୍ତ ଓ ସେ ଈ୍ୟରଙ୍କଠାରେ ଅନ୍ଥ । ୪ ପୀଶୁ ଆମ୍ସମାନଙ୍କୁ ଡାଙ୍କ ପର୍ବପ୍ତ ଦଅନ୍ତ

ପୋହନ ୮ : ୫୮

ସୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ସୂଁ ଭୂୟମାନଙ୍କୁ କହୃଅଛୁ ।

ଅକ୍ରାହାମଙ୍କ ଜଲସୂର୍ବରୁ ସୁଁ ଅଛି ।

ସୋହନ ୯୯ : ୬୫ ସୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, ସୁଁ ସୁନରୁଥାନ ଓ ଜାବନ, ସେ ମୋଠାରେ

ସାଣୁ ବାହାକୁ କୱକ୍ଲ, ଖୁ ସୁମ୍ବୁହାନ ଓ ଜ୍ଞାବନ, ସେ ମୋଠାର ବଣ୍ଡାସ କରେ, ସେ ପଦ୍ୟପି ମରେ, ତଥାପି ରମ୍ପ୍ର ।

ପୋଡିଧ କ୍ରମ୍ୟ ଅନ୍ଧ୍ୟ ନହନ୍ତ ଜଣାଣ ଅଧି ୧୯୮୫ - ଜଣ

ସେଥିରେ ପୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସୁଁ ସେହ ଜୀକନ ଦାସ୍କ ଆହାର ; ସେ ମୋ ନକଃକୃ ଆସେ, ସେ କଦାପି ହୃଧିତ ହେକନାହାଁ ।

ଆଉ ଦେଖ, ସଥ୍ପାର୍ଣ୍ଣରେ ଦୁଇଲଣ ଅନ୍ଧ ଯୀଣୁ ସେହ୍ସପଥ ଦେଇ ପାଉଅକ୍ତନ୍ତ ବୋଲ ଶୁଣି ଉଚ୍ଚସ୍ପର କର୍ଷ କହିଲେ ହେ ପ୍ରତ୍ତ୍ୱ, ଦାଉଦଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଆସ୍ନାନଙ୍କୁ ଦଯ୍ବାକର୍ତ୍ତ୍ ।... ଆଉ ଯୀଣୁ ଦଯ୍ବାରେ ଶଗଳତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ଚଣ୍ଡ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ ଓ ତର୍ବଣାର୍ଭ ସେମାନେ ଦୃଷ୍ଟିପାଇ ତାହାଙ୍କ ସକ୍ତେ ସକ୍ତେ ଗୃଲ୍ବାର୍ ଇଗିଲେ । ମାଥ୍ଡ ୬ : ୩ ୦ ଏବ ୩ ୪

ମାଥର ୧४: ୧୯-୬୧

ସୁଣି ସେ ଲେକ ସମୂହକୁ ଘାସ ଉପରେ ରସିକା ପାଇଁ ଆମ୍କା ଦେଲେ, ଆଉ ସେ ସେହ ପାଞ୍ଚୋଚି ସେଧୀ ଓ ଦୁଇଚି ମାନ୍ତ ଘେନ ସ୍ପର୍ଗଆଡ଼େ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦୃଷ୍ଟି କର୍ ଆଶିର୍କାଦ କଲେ ଏଙ ସେଚି ଗୁଡ଼କ ତ୍ୱର୍ଙ୍ଗ ଶିଖ୍ୟମନଙ୍କୁ ଦେଲେ ଆଉ ଶିଖ୍ୟାନେ ଲେକସମୂହକୁ ଦେଲେ । ସୁଣି ସମସ୍ତେ ତ୍ୱେନନ କର୍ ତୃତ୍ତ ହେଲେ ଓ ଭଣ୍ଟା ସେଁ ଶିରୁ ସାହା କଳଲ, ଡାହା ସେମାନେ ଉଠାଇ ବାର୍ ଖୋକେଲ କ୍**ଉଁକଲେ । ତ୍ୱେଳନ କର୍ବା ଲେକେ, ସ୍କୀ ଓ ପିଲ୍**ମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା, ସ୍ରାମ୍ଭ ସାଞ୍ଚ ହଜାର ସୁରୁଷ ଥିଲେ ।

୬ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୃଷ୍ଠିକର୍ତ୍ତ ଓଡ଼ି ଅଟନ୍ତ

ପୋହନ ୯:୩ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାର୍ ସମୟ ସୃଷ୍ଟ ହେଇ ; ଆଉ ସେ ସମୟ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛ

ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଁ ଶିଏ ସୁଦ୍ଧା ଡାହାଙ୍କ କନା ସୂଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହଁ ।

ଅତଏକ ସମୟ ଇଥି।ଏଲ୍-ଡ୍ଲ ନଣ୍ଟସ୍ କାଶକୁ ସେ, ସେଉଁ ସୀଣ୍ଟଙ୍କୁ ଆପଶମାନେ କୁଣ୍ଟେ କଧ କଲେ, ଡାହାଙ୍କୁ ଈ୍ୟର୍ ପ୍ରଭୁ ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଡ୍କ୍ୟୁ ପଦରେ ନସୁକ୍ତ କଣ୍ଅନ୍ତନ୍ତ । ସେର୍ଡ ୬ : ୩୬

ଯ**ାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରମୟ୍ତଙ୍କର ବର୍**ର **କର୍ତ୍ର** ସ୍ନୋସ୍ ୬:୧୬

ସେଉଁଦନରେ ଈଣ୍ଣର ମୋହର ସୁସମାଗ୍ର ଅନୁସାରେ ସୀଶୁ ଶାଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାଗ୍ ମନୃଖ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ କଷ୍ୟ ଗୁଡ଼କ ବଗ୍ର କଶ୍ରେ, ସେହ୍ଦଦନ ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ସେନୀସୃ ୯୪: ୯୦ କ୍ରୁ ଭୂହେ କାହଁ କ ଆପଣା ଗ୍ଲର ବଗ୍ର କରୁଅନ୍ତ ? କମ୍ହା ଭୂହେ କାହଁ କ ଆପଣା ଗ୍ଲକ୍ ଭୂଚ୍ଚ କରୁଅନ୍ତ ? ଆହେମାନେ ସମସ୍ତେ ତ ଈଷ୍ଟରଙ୍କ ବଗ୍ରସନ ସମୁରେ ଠିଆ ହେବା। ସେଣ୍ଡ ୯୦: ୪୬

ଆଉ ଲେକମାନଙ୍କ ବକ୍ଷରେ ପ୍ରସ୍ତ୍ କର୍ବାକ୍ ପୁଣି ମୃତ ଓ ଜୀକତ-ମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରକର୍ତ୍ତ ହେବା ନମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ବସୁକ୍ତ କର୍ଅଛନ୍ତ ବୋଲ୍ ସାଥ୍ୟ ଦେବାକ୍ ସେ ଆସ୍ମାନଙ୍କୁ ଆଦ୍ଧ ଦେଲେ ।

କେ**ବଳ** ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାସ ହଁ ମୁକ୍ତି

ପୋହନ ୯୪:୭

ସୀଶୁ ଡାହାଙ୍କୁ କହଲେ, ସୁଁ ସଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାବନ ; ମୋ ଦେଇ ନଗଲେ କେହି ପିଡାଙ୍କ ନକଃକୁ ସାଏନାହିଁ ।

ଏକ୍ରାୟୁ ୫∶୯

ସୁଣି ସିକ୍ତ ହୋଇ ନଳ ଆଜ୍ଞାକାସ୍ମାନଙ୍କ ସ୍ତଢ ଅନତ ସର୍ତ୍ରାଣର୍

କାର୍ଣ ସ୍ୱରୂପ ହେଲେ । ପ୍ରେଶ୍ଡ ୪ : ୯୬

ତାହାଙ୍କ ଇଡ଼ା ଆଡ କାହାଠାରେ ସର୍ତ୍ରାଣ ନାହିଁ; କାର୍ଣ ପାହାଦ୍ୱାର୍ ଆସ୍ମାନଙ୍କୁ ସର୍ତ୍ରାଣ ସାଇବାକ୍ ହେବ, ଆକାଶ ତଳେ ମ୍ନୃଖ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଡ୍ କୌଣସି ନାମ ଦ୍ୱଆପାଇ ନାହିଁ।

କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହ୍ୱାବ ହଁ ମୁକ୍ତି

କଲ୍ସୀଯ୍ ९:९१-९४

ବୁଣି ପେଉଁ ପିତା ସାହିତ୍ର ସାଧୁମାନଙ୍କ ଅଧିକାରର ସହର୍ଗୀ ହେବା ନମନ୍ତେ ତୃସ୍ମାନଙ୍କୁ ପୋଗ୍ୟ କଶ୍ଅନ୍ତର ତାହାଙ୍କୁ ଆନଦ ସହତ ଧନ୍ୟବାଦ ଉଅ । ସେ ଆସ୍ମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାର୍ବ ସମତାରୁ ହବାର କଶ୍ ଆସଣା ପ୍ରେମ ସାଡ୍ର ସୁଡ୍ରଙ୍କ ଗ୍ରକ୍ୟ ମଧ୍ୟକ୍ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କଣ୍ଅନ୍ତର୍ଜ ; ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଆସ୍ଟେମାନେ ମୁକ୍ତ ଅର୍ଥୀତ୍ ସାସମ୍ପମ ସାଇଅନ୍ତୁ । ସମ୍ମା ୭ : ୬ ୫

ଅତଏକ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାସ୍ ସେଉଁମନେ ଇଣ୍ସରଙ୍କ ନକ୍ଷରର୍ତ୍ତୀ ଦୃଅନ୍ତ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସର୍ତ୍ରାଣ ଦେବାକ୍ ସଥନ ଅଧନ୍ତ, ସେଣ୍ଡ ସମାନଙ୍କ ନମକ୍ତେ ନକେଦନ କର୍ବାପାଇଁ ସେ ନତ୍ୟ ଜାବତ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରାଯ୍ନଷ୍ଟି ତ୍ତକାରୀ ରକ୍ତ

९०

୯ ପୋହନ ୯:୭

କ୍ରୁ ସେ ପେଏର୍ କ୍ୟୋନ୍ଦେନିବାସୀ, ଆମ୍ନେମାନେ ପଦ ସେହ୍ୟର କ୍ୟୋତରେ ଆଚରଣ କରୁ, ତେବେ ଆମ୍ନମାନଙ୍କର ଏର୍ସ୍ପର ସହର୍ଗିତ। ଅନ୍ଥ, ପୂର୍ଣ ତାହାଙ୍କ ପୂତ୍ର ପୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ସମୟ ସାଏରୁ ଆମ୍ନମନଙ୍କୁ ଏର୍ସ୍ଧାର୍ କରେ ।

বল ৫: ৫४

ତେବେ ସେଉଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଚର୍ଭୂନ ଆତ୍ସାଙ୍କ ଦ୍ୱାଗ୍ ଆସଣାକ୍ ନଖୁରୁ କଳ ସ୍ୱରୁଷେ ଈ୍ୟରଙ୍କ ନକଃରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ଡାହାଙ୍କ ରକ୍ତ କେତେ ଅଧିକ ସର୍ଯ୍ୟାଣରେ ଜୀବତ ଈ୍ୟରଙ୍କ ସେବା କର୍ଷବା ନମନ୍ତେ ମୃତ କର୍ମରୁ ଆତ୍ସ-ମାନଙ୍କ ବ୍ୟବକର୍ ଶୁଦ୍ଧ ନ କର୍ଷବ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ୍ରଙ୍କଠାରେ ବଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାସ ପର୍ବତାଣ

ସୋହନ ୬: ୬୮, ୬୯ ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସର୍ଶ୍ୱଲ, ଇଣ୍ସରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସକୁ କର୍ବା ନମନ୍ତେ, ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ କଅଶ କର୍ବାକୁ ହେବ ? ସୀଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଇଣ୍କର ସାହାଙ୍କୁ ସ୍ରେରଣ କର୍ଅଚ୍ଚନ୍ତ, ତାହାଙ୍କ ଠାରେ କଣ୍ଡାସ କର୍ବାଦ୍ଧ ଇଣ୍ଡଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧେ ।

କଣ୍ଠାସ କର୍ବାହିଁ ଇଣ୍ଣରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । କାର୍ଣ ଅନୁଗ୍ରହରେ କଣ୍ଠାସ ଭୁମ୍ବୋନେ ପର୍ତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ ; ଡାହା ଭୂମ୍ବାନଙ୍କ ନକଠାରୁ ହୋଇନାହିଁ, ତାହା ଇଣ୍ଣରଙ୍କ ଦାନ, କ୍ରିସ୍। କର୍ମରୁ ନୃହେଁ, ପେପର୍ କେହ୍ ଦର୍ପ ନକରେ । ଏଫିସୀସ୍ ୬:୮, ୯

ସେଣ୍ ଖ୍ରାଷ୍ଟ ସୀଶ୍ୟ ସହର୍ଗିତାରେ ସୁନୃତ କ ଅସ୍ନୃତ କଛ ନୃହେ, କରୁ ପ୍ରେମରେ କାର୍ଯ୍ୟାଧକ କଣ୍ଠାୟ ହିଁ ସାର । ଗାଇସମ୍ଭ ୫:୬ ୯୬ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦଯୁ।

ଗୀଡ ସହିତା ୯୦୩:୧୭,୯୮ ମାଡ୍ର ସଦାପ୍ରକୃଙ୍କ ଦୟା ଅନାଦକାଳରୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ସମ୍ପିନ୍ତ ଆପଣା ଭୟୁକାର୍ ମାନଙ୍କ ପ୍ରଛ ଥାଏ···ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଛ ଡାହାଙ୍କର୍ ଧର୍ମ ସୁ ଡୁ-

ସୌଡା୍ଦ୍ରନେ ଥାଏ। ୍ଷ୍ଟ୍ରେସ ୩ : ୫ ସେତେବେଳେ ସେ ଆସ୍ମାନଙ୍କ କୃତଧର୍ମକର୍ମ ସକାଶେ ନୃହେଁ, ମାଡ୍ର ଆସଣାର୍ ଦସ୍ୱାନୃସାରେ ସୁନ୍ଦ୍ୟର ପ୍ରଥାଳନ ଓ ସବ୍ତ୍ର ଆସ୍ଥାଙ୍କ ନୃତ୍ୟା-

କରଣ ଦ୍ୱାଗ୍ ଆସ୍ନାନଙ୍କୁ ସର୍ଡ୍ରାଣ କର୍ଅକ୍ରୟ । ଗୀତ ସହ୍ତା ୧୦୩:୧୧ କାରଣ ବୃଥ୍ୱାରୁ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ସେମନ୍ତ ଉଚ୍ଚ, ତେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଭୟକାର୍ମାନଙ୍କ ପ୍ରତ ତାହାଙ୍କ ଦୟା ମହତ୍ ।

ଇଶ୍<mark>ୱର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନକଟକୁ ଆହ୍ୱାନ କର</mark>ନ୍ତ^{୍କ}

ସିଶାଇଣ୍ଟ ः । । ସଦାସ୍ତକ୍ତ କହନ୍ତ ଆସ, ଆମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଭ୍ୟତ୍ତର କରୁ ; ଭୂମ୍ମାନଙ୍କର ସାପସରୁ ସିଦ୍ୱର ବର୍ଣ୍ଣ ପର ହେଲେହେଁ ହମପର ଶୁକ୍କରଣ୍ଣ ହେକ ; ସେସରୁ ଲେହେଜ ବର୍ଣ୍ଣ ପର ରଙ୍ଗ ହେଲେହେଁ ମେଖ ଲେମ ଉର୍ଚ୍ଚ ହେକ । ମାଥିର ୧୯:୬୮

ହେ ସର୍ଶାନ୍ତ ଓ ଭ୍ରତ୍ରୟ ଲେକ ସମସ୍ତେ, ମୋ ନକ୍ଧରୁ ଆସ, ସୁଁ ଭୂୟମନଙ୍କ କ୍ରାମ ଦେବ ।

ଆହା ଓ କନ୍ୟା କହନ୍ତ, ଆସ । ସୁଣି ପେ ଶୁଣେ, ସେ କଦ୍ପ, ଆସ ପେ ତୃଷାର୍ଦ୍ଧ, ସେ ଆସୁ ; ପେ ଇଚ୍ଛାକରେ, ସେ କନା ମୃଙ୍ଗରେ ଜୀବନ ଦାଯ୍କ ଜଳ ସାନକରୁ । ହକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୬୨ : ୧୭

^{୯୪} ସମତ୍ରୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ନୁହଁନ୍ତ

ପୋଡ଼ନ ୯:୯୬

ମାଡ୍ର ସେଡେଲେକ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ବଣ୍ଣାସ କଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଇଣ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବା ନମନ୍ତେ ଅଧିକାର୍ ଦେଲେ ।

ର୍ମୌୟ ୮:୯୪,୯୫

ସେଣ୍ଟ ସେତେ ଲେକ ଇଣ୍ଣରଙ୍କ ଆକ୍ଷାଦ୍ୱାସ୍ ଗ୍ୱଳତ ଦୃଅନ୍ତ, ସେମାନେ ଇଣ୍ଣରଙ୍କ ସନ୍ତାନ, କାରଣ ତୃସ୍ନୋନେ ସୁନର୍ବାର ଭସ୍ କର୍ବା ନମନ୍ତେ ଦାସଡ୍ର ଆହା ସାଇନାହିଁ, କରୁ ସୁତ୍ରତ୍ର ଆହା ସାଇଅନ୍ତ; ତଦ୍ୱାସ ଆମ୍ବେମାନେ ଆର୍ବା, ପିତଃ କୋଲ ଡାକଥାହିଁ।

ପୁର୍ବପାନ ବ୍ୟଯ୍ୟୁରେ ଇଣ୍ସର କଥଣ କହନ୍ତ

ସିଶାଇମ୍ବ 🛠 : ९९

ସେଉଁମାନେ ସୁଗ୍ୱାନ କର୍ବାକୁ ଅତ ପ୍ରତ୍ତରେ ଉଠନ୍ତ ; ଦ୍ରାଷା ର୍ୟରେ ଡ୍ବଡ୍ଡ ହେବା ସର୍ଯ୍ଧନ୍ତ ଗ୍ରତ୍ତିରେ କଳମ୍ଭ କର୍ନ୍ତ ସେମାନେ ସଭାବର ବାଢ଼ ।

ଗାଲ୍ଟୟ %:୯୯ ଏକ ୬୯

ଶସ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକୃତ୍ୟ ତ ସ୍ପୃଷ୍ଟରୂପେ କଣା—କଂଉଗ୍ର, ଅଶୁନତା, କାମୁକତା, ...ଇର୍ଷା, ମଞ୍ଚତା, ରଙ୍ଗର୍ଷ ଇତ୍ୟାଦ ପ୍ରକାର କର୍ମସ୍ତାକ ; ମୁଁ ପୂର୍ବରେ ସେସର୍ ତୃମ୍ମନଙ୍କୁ କହ୍ମଥିଲ, ସେହ୍ସର୍ ଆଗରୁ କହ୍ନଅଛ ସେ, ସେହିଁମନେ ଏହ୍ୟରୁ ପ୍ରକାର କର୍ମକର୍ନ୍ତ, ସେମନେ ଇଣ୍ଟରଙ୍କ ସ୍ୱକଂର୍ ଅଧିକାସ୍ ହେବେନାହାଁ ।

<୬ ଆଲ୍ଡ**ର୍କ୍ତା ପରଥ**ଷ୍ଟ୍ର କୁହେଁ

प्राके ९०: ९१-११ ସେ ସୁନର୍ବାର ପାଡ୍ରା ଆର୍ମ୍ଭ କର୍ବା ସମୟରେ ଜଣେ ଦୌଡ଼ ଆସି ଡାହାଙ୍କ ସ୍ଥମ୍ବରେ ଜାନୃବାଡ ଡାହାଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଟଲେ, ହେ ସଦ୍ଗୁରୁ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧିକାସ ହେବା ନମନ୍ତେ ମୁଁ କଅଣ କର୍ବ ? ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଡାହାଙ୍କୁ କହଲେ, ମୋଡେ ସଭ୍ ବୋଲ୍ କାହ୍ୟଁକ କହୃଅଛ ? ଜଣକ ବନା, ଅର୍ଥାତ୍ ଇଣ୍ବରଙ୍କ ବନା ଅନ୍ୟକେହ ସତ୍ ନୃହେଁ । ଆମ୍ପଗୁଡ଼କତ ତୂମ୍ବେ କାଣ, ନର୍ହତ୍ୟା କର୍ନାହଁ, ବ୍ୟଇଗୃର୍ କର୍ନାହଁ, ଗ୍ନେଶ୍ କର୍ନାହଁ, ମିଥ୍ୟା ସାଖ୍ୟ ଉଅନାହ୍ୟି, ପ୍ରକଞ୍ଚନା କର୍ନାହ୍ୟ, ଆସଣା ପିଡାମାଡାଙ୍କୁ ସମାଦର୍ କର । ସେ ଢାହାକୁ କହଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଏହା ସମୟ ସୁଁ ପୌକନ କାଲରୁ ଶାଳନ କର୍ ଆସିଅଛୁ । ଯୀଶୁ ଡାହାଙ୍କ ସ୍ତି ଏକ ଦୃକ୍ତିରେ ଗୃହାଁ

ଡାହାଙ୍କୁ ସ୍ତେହ କଲେ, ଓ କହଲେ, ଭୂସ୍କର ଗୋ୪ିଏ ବଷସ୍କ ଉଣା ଅଛି, ଭୂୟେ ଯାଇ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ପ କଲ୍ଲସ୍କ କର୍ ଦର୍ଦ୍ରମନଙ୍କୁ ଦାନ କର୍, ଆଡ୍ ଭୂମ୍ଭେ ସ୍ପର୍ଗରେ ଧନ ପାଇକ ; ପୁଣି ଆସି ମୋହର ଅନୁଗମନ କର । ଏହା କଥାରେ ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ମଳନ ହୋଇଗଲ୍ ଓ ସେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଗୃଲ୍ଗଲେ, କାର୍ଣ ଡାହାଙ୍କର୍ ବହୃତ ସମ୍ପର୍ଥ ଥିଲା ।

ପ୍ରତାବତ ଦୃଅ ନାହିଁ ९१

ହେ ବସ୍ତ୍ରଗଣ, କେହ ଭୂଷ୍ୟାନଙ୍କୁ କ୍ରାନ୍ତ ନକରୁ ; ସେ ଧ୍ୟାରରଣ କରେ, ସେ ସେଷର୍ ଧାମିକ ଅଧନ୍ତ, ସେ ସେହ୍ସର୍ଧାମିକ ଅଧେ, ସେ ପାପ କରେ, ସେ ଶଯ୍ଡାନରୁ ଜାଡ, କାର୍ଶ ଶଯ୍ତାନ ଆର୍ମ୍ବରୁ ପାପ କର୍ ଆସୁଅଚ୍ଛ । ୯ ସୋହନ ୩:୭,୮(କ) ९८ ପାପ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ କହ୍ନକକଳ ୯୮∶୬° ସେଉଁ ପ୍ରାଣୀ ବାବ କରେ ସେ ନଣ୍ଣଯ୍ନ ମର୍ବ ; ସୁ ଡ୍ର ସିଡାର୍ ଅଧର୍ମର୍ ଭ୍ର ବହ୍ନ ନାହଁ କ ଅବା ପିତା ପୁତ୍ରର ଅଧର୍ମର ଭ୍ର ବହ୍ନ ନାହଁ; ଧାର୍ମିକର୍ଧାର୍ମିକତା ତାହାର୍ଷ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିକ, ଓ ଦୃଷ୍ଟର ଦୃଷ୍ଟତା ତାହାର୍ଷ ଉପରେ **ବର୍ତ୍ତି**ବ । ଯାକୃକ ୯:୯୫ ତାହାସରେ କାମନା ଗର୍ତ୍ଧାରଣ କର ସାପ ପ୍ରସକ କରେ, ସୁଣି ସାପ ସୂର୍ଣ୍ଣ ମାଡ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧିପାଇ ମୃଫୁକୁ ଜଲ କଏ । ହତୋପଦେଶ ୯୯:୯୯

କୁ କର୍ମର ପତ୍ରରେ ସେ ଧାଏଁ, ସେ ଆସଣା ମୃହୁ ଘ୪ାଏ ।

ପେଉଁ ଲେକ ଧାମିକଡାରେ ଅଧଳ ଥାଏ, ସେ ଜୀବନ ପାଇକ;

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନୟୁ କଲେ

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୧୮

ଭ୍ୟୁକର ନାହୁଁ, ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ, ସୁଣି ସ୍ୱସ୍ଙଗଗ; ଆମ୍ଭେ ନୃତ ହେ ଲୁଁ, ଆଉ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ପୂଗେ ପୁଗେ ଗାବତ ଅଧୁଁ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ହ୍ୟରେ ମୃତୁ ଓ ଚାଡାଳର କଞ୍ଚ ଅଛି।

ପୋଡ଼ନ,୯॰:୯୭-୯୮

ହୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଦାନ କର୍ବାରୁ ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେମ କର୍ନ୍ତ, ଆଉ ହୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ପୁନର୍ବାର ବ୍ରହଣ କର୍ବା ନମନ୍ତେ ତାହା ଦାନ କରେଁ। କେହ ମୋଠାରୁ ତାହା ନେଇ ପାଇ ନାହଁ ମାଡ୍ର ହୁଁ ତାହା ଆପେ ଦାନ କରେ। ତାହା ଦାନ କର୍ବାକୁ ମୋହର ଅଧିକାର ଅଛ ଓ ତାହା ପୁନର୍ବାର ପ୍ରହଣ କର୍ବାକୁ ମୋହର ଅଧିକାର ଅଛ ।

ଦ୍ରୁଟାପ୍ ବରର୍ଶ ୫:୭-୬୯ ଆସ୍ ସାଞ୍ଚାତରେ ଭୂସ୍କର୍ ଆଉ କୌଶସି ଦେକତା ହେକନାହାଁ । ଭୂସ୍କେ ଆଏଣା ନମନ୍ତେ ଖୋଦଡ ପ୍ରଚ୍ଚମା ନମାଣ କର୍ବ ନାହିଁ ; ଉପର୍ସ୍ଥ ସ୍ପର୍ଗରେ, କ ଗରନ୍ଥ ସୃଥ୍ବରେ, କ ସୃଥ୍ବର ଗରନ୍ଥ ଜଳରେ ଥିବା କୌଣସି (ବସ୍ତର) ପ୍ରତମୁର୍ତ୍ତି (ନର୍ମାଣ କର୍ବ ନାହିଁ) । ଭୂୟେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କର୍ବ ନାହୁଁ ; କ ସେମାନଙ୍କର ସେନା କଶ୍ବ ନାହୁଁ ;••• ଭୂମ୍ଭେ ମିଥ୍ୟାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୂମ୍ବ ପର୍ମେଣ୍ସର୍ଙ୍କ ନାମ ଘେନକ ନାହାଁ, ସେହେଭୁ ସେ କେହା ମିଥ୍ୟାରେ ଡାହାଙ୍କ ନାମ ଘେନେ ; ସଦାସ୍ରକୃ ଡାହାକୁ ନର୍ପର୍ଧ କଣ୍ ଗଣନା କର୍ବେ ନାହିଁ । ଭୂତ୍ୟେ ସଦ୍ୱାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପର୍ମେଣ୍ସର୍ଦ୍ଦ ଆଦ୍ଧାନୁସାରେ କଣ୍ଡାମଦନ

ଟାଳନ କର୍ ପବତ୍ର କର୍ । ଭୂମ୍ଭେ କ୍ରଅଦନ ପର୍ଶ୍ରମ ଓ ଆପଣାର୍ ସରୁ କର୍ମ କର୍ବ ; ମାଡ୍ର ସ୍ତମ ଦନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୂମ୍ଭ ପର୍ମେଣ୍ବରଙ୍କ ବଣ୍ଡାମ ଦନ ଅଚିଚ । ସଦାପ୍ରଭୃ ଭୂୟ ସର୍ମେଣ୍ସରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଭୂସ୍ନେ ଆସଣା ପିତାଙ୍କୁ ଓ ଆଏଣା ମାଡାଙ୍କୁ ସମ୍ବ୍ରମ କର୍ ; ତହାଁରେ ସଦାପ୍ରତ୍କ ଭୂମ୍ଭ ପର୍ମେଣ୍ବର ଭୂସ୍କୁ ସେଜିଁଦେଶ ଦେକେ, ସେହ୍ ଦେଶରେ ଭୂସ୍କ ସାର୍ଦ୍ଧ ସର୍ମାୟ ଓ ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ତୃମ୍ଭେ ନର୍ବତ୍ୟା କର୍ବ ନାହିଁ । କଅବା ଭୂୟେ ବ୍ୟଇଗୃତ୍ କଣ୍ଡକ ନାହିଁ । କଅବା ଭୂୟେ ଗ୍ରେଣ୍ଡ କଣ୍ଡକ ନାହିଁ ।

କଅକା ଭୂମ୍ବେ ଆଖଣା ପ୍ରଢକାସୀ ବରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ୟ ଦେକ

ନାହୁଁ । କଅବା ଭୂୟେ ଆସଣା ପ୍ରଚ୍ଚବାସୀର ଗ୍ରହ୍ୟାକୁ ଲେଭ କର୍ବ ନାହଁ; କଅକା ଭୂମ୍ୟେ ଆସଣା ପ୍ରଚ୍ଚକାର୍ସୀର ମୂହ, କ ଡାହାର ବେତ୍ର, କ ଡାହାର ଦାୟ, କ ତାହାର ଦାସୀ, କତାହାର ଗୋରୁ, କତାହାର ଗର୍ଦ୍ଦି, କ ଭୂଷ୍ଟ ପ୍ରଚ୍ଚରାସୀର କୌଶସି ବସ୍ତୁ କୁ ବାଞ୍ଛା କର୍ବ ନାହିଁ । ଦୂତ୍ୱେ ଈ୍ଷ୍ମରଙ୍କ ଠାରୁ ଲୃତ ରହ ପାଶକ ନାହ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚନ୍ଧି ସର୍ବତ୍ର ଥାଇ ଅଧ୍ୟ ଓ ତ୍ତ୍ୟ ଲେକଙ୍କ

ଲୁକ୮:୧୭ ଅବା ସାହା ଜଣା ସାଇ ପ୍ରକାଶ ନ ପାଇବ, ଏପର୍ ଗୁଓ ବଟସ୍ଟ କଛି ନାହିଁ।

ହତୋପଦେଶ ୯୫: ୩ ନସ୍ୱରଣ କରେ । କାର୍ଣ ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେବ, ଏସର୍ ଗୁୟ ବଟୟ କଛ ନାହି,

ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପ୍ରତ ଅନ**ନ୍ତ ଦଣ୍ଡ** ମାଥ୍ୟ ୬୫:୪୭

ଆଉ ଏମାନେ ଅନ୍ତ ଶାହି, କ୍ରୁ ଧାମିକ ମାନେ ଅନ୍ତ ଗାକନ ଗୋ କର୍ବାକ୍ ସିବେ । ଗୀତସହତା ଏ : ୧୭

ଦୃଷ୍ମମାନେ ଓ ସେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟୁମାନେ ସର୍ମେଣ୍ରକୁ ସାଶୋର୍ନ୍ତ, ସେ ସମସ୍ତେ ସାଡାଳକ୍ ଗ୍ଲସିକେ । ମାଥ୍ର ୯୩: ୯୯, ୪୬

ମାଥିର ୧୩: ४୯, ४୨ ମନୃଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଆସଣ। ଦୂତମାନଙ୍କୁ ସ୍ରେରଣ କରିକେ, ଆଉ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସ୍କ୍ୟରୁ ସମୟ ବ୍ୟୁକନକ ବଷ୍ୟ ଓ ଅଧ୍ୟମିଣ୍ଟ୍ ମାନଙ୍କୁ ସ୍ରତ୍ରହ କର୍ବେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ନି କ୍ୟୁରେ ବ୍ୟେସ କର୍ବେ, ସେଠାରେ ସ୍ୱେଦନ ଓ ଦନ୍ତର କ୍ଡ଼ମିଡ଼ ହେବ । १४

ସମ୍କୃଖବର ବର୍ର

ଏକାୟ ୯: ୬୭

ମନୃଷ୍ୟମାନଙ୍କ କମନ୍ତେ ସେସର୍ଷ ଥରେ ମାଡ୍ର ମୃତ୍ୟୁ, ଆଉ ଡାହାସରେ

କର୍ର ନର୍^{ପଣ ଅ}ଛି । ରେ୍ମୀୟୁ ୯୪ : ୯୬

ଅତ୍ୟର ଆସ୍ୟାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ଇଣ୍ଣରଙ୍କ ସ୍ଥମୂରେ ବଳବଳର

ହ୍ୟାକ ଦେକାକ୍ ହେକ । ପ୍ରେର୍ତ ୯୭ : ୩୯

କାରଣ ସେଉଁଦନ ସେ ଆବଣା ନରୁସିଡ ବ୍ୟକ୍ତଙ୍କ ହ୍ୱାଗ୍ ଧାନିକଡାରେ କଗଡର ବଗ୍ର କର୍ବେ, ଏହସର ଗୋନିଏ ଦନ ସ୍ଥିର କଣ୍ ଅଟ୍ରନ୍ତ ।

ଜ୍ଞାରତ୍ୟ କର୍ଷ୍ୟ କର୍ଷ୍ୟ ବୟସର ତୋବେ ବନ୍ଧ ଅଟେ କରି ପଞ୍ଚଳ । ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥାସନ କରି ଏ କଷଯୁରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନକଃରେ ପ୍ରମାଶ ଦେଇଅନ୍ତଳ ।

ପୀର୍ଣ୍ଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଳ ଅନୁ ସହ

୬ କର୍ନୁୀୟୁ ୮ : ୯

କାର୍ଶ ଆସ୍ମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଭୂସ୍ନୋନେ କାଶ, ଭୂସ୍ନୋନେ ପେପର୍ ଡାହାଙ୍କ ଦର୍ଦ୍ରଡା ଦ୍ୱାଗ୍ ଧନବାନ୍ ଦୃଅ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଧ୍ୟା ହେଲେହେଁ କପରି ଭୂସ୍ନାନଙ୍କ ନମନ୍ତେ ଦରିଦ୍ର ହେଲେ । ଗ୍ରେମୀୟୁ ୫:୧୫

କରୁ ଅପସ୍ଧ ସେପରି, ଅନୃଗ୍ରହି ଦାନମଧ ସେହ୍ପରି, ଡାହା ନୃହେଁ, କାର୍ଣ ପଦ କଣକର ଅପସ୍ଧ ହାସ୍ ଅନେକେ ମୃତ୍ୟୁ ତ୍ରେଗ କଲେ, ଡାହା ହେଲେ ଇଣ୍ଟରଙ୍କ ଅନୃଗ୍ରହ ଓ କଣେ ମନୃଟ୍ୟଙ୍କ, ଅର୍ଥାଭ୍ ପୀଣୁ ଶ୍ରୀଖିଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦଞ୍ ଦାନ ଅନେକଙ୍କ ସ୍ରଚ୍ଚ ଅଧିକ ପ୍ରରୁର ହେଲ । ૧૭

ମନ ପର୍ବର୍ତ୍ତନ

ଲେକ ୧୩:୩

ସୁଁ ତୁୟ୍ମାନଙ୍କୁ କହୃଅଛ ନା, କରୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କଲେ ଭୂମ୍ଦେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହ ପ୍ରକାରେ କନଷ୍ଟ ହେବ ।

ସ୍ରେରିତ ୩:୯୯

ଅଡଏକ ପେସରି ଆସଣମାନଙ୍କର ସାସମୋଚନ ହୋଇସାରେ, ଏଥିନମନ୍ତେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଫେରି ଆସ୍ତୁ, ଡାହାହେଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ଥମୁରୁ ସାନ୍ତ୍ୱନାର ସମୟୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

୬ କର୍ରୁୀସୃ ୭ : ୯**୦**

କାର୍ଶ ଈ୍ୟରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସେଦିଁ ଦୁଃଖ, ଡାହା ସର୍ଡ୍ରାଣ ଋମନ୍ତେ ଏପର୍ ମନ ପର୍ବର୍ତ୍ନ ଜଲାଏ, ଯାହା ସକାଶେ ଅନୃତାପ କ୍ଷ୍ରାକୃ ସଡ଼େନାହିଁ ; ମାଡ୍ର ସାସାର୍କ ଦୁଃଖ ମୃତୁ କଲାଏ ।

99

ସିଶାଇୟ 👭 : ୭

ଦୃଷ୍ଟ ଆବଣାର ସଥ ଓ ଅଧାନିକ ଆବଣାର ହକଲ ବର୍ତ୍ୟାଗ କରୁ ; ସୁଣି ସେ ସଦାପ୍ରଭୃଙ୍କ ପ୍ରଚ୍ଚ ଫେରୁ, ତହିଁରେ ସେ ତାହାକ୍ ଦସ୍ତା କର୍ବେ ; ଆଉ ସେ ଆସ୍ମାନଙ୍କର ସର୍ମେଣ୍ସରଙ୍କ ପ୍ରଚ୍ଚ ଫେରୁ କାରଣ ସେ କହୃଳ ରୂପରେ ଷମା କର୍ବେ ।

ମାଥ୍ଉ **୬ :** ୯୪

କାର୍ଶ ପେବେ ଇେକମାନିଙ୍କର ଅଡଗ୍ଧ ସବୁ ଶମା କର୍ ତେବେ ଭୂସ୍ନମନଙ୍କର ସ୍ପର୍ଶନ୍ଥ ପିତା ଭୂସ୍ନମନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶମା କର୍ବବେ ।

ସୀଣୁ ସେମାନଙ୍କର ବଣ୍ଣାସ ଦେଖି ସେହ ସହାଭାଟ ରେଗୀକ କହିଲେ, ବସ୍ତ, ତୁମ୍ବର ସାସ ସବୁ ହମା କର୍ଗଲ । ମାର୍କ ୬ : ୫

କାଗନ୍ଧକତାରୁ ପୃଥକୀକୃତ

বঞ্চিবার 🕭 : ९९

ଅନ୍ଧକାର୍ର ବ୍ୟଳ କର୍ମିୟକୁର ସହତ୍ତ୍ୱରୀ ହୃଅନାହ୍ୱଁ, କରଂ ସେ ସକୁର ଦୋଖ ହୁଁ ଦେଖାଇ କଅ ।

କଲ୍ସୀୟୁ ୩:୬ ସାହିର ବ୍ୟସ୍ତରେ ଆସକ୍ତ ନହୋଇ ଉର୍ବ୍ଦ୍ରେ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଆସକ୍ତ ଦୃଅ । ସଂସାର କଅବା ସେଥିରେ ଥିବା କଷ୍ୟ ସବୁକୃ ପ୍ରେମ ନକର । କେହ ସଦ ସଂସାର୍କ୍ ପ୍ରେମ କରେ, ପିଡାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଡାହାଠାରେ ନାହାଁ ; କାର୍ଣ ଶାର୍ସକ ଅଭଳାଖ, ଚଥ୍ଚର ଅଭଳାଖ ଓ ଲୌକକ ଗର୍ବ, ସହାର୍ବେ ଥିବା ଏହ ସମୟ କଟମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ନୃହେଁ, ମାଡ଼ ସସାରରୁ ଉତ୍ନନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ୯ମ ପୋଡ଼ନ ୬ : ୯୫, ୯୬

ନୃତନ ଜନ୍ମ

୯ ସି**ଚ**ର୍ ୯ : ୬୩

ପେଣ୍ଡ ଭୂମ୍ବେମାନେ ଷସ୍ୱଶୀସ୍ତ ବାଳରୁ ନୃହେଁ, ବର୍ଂ ଅଷସ୍ତ ବାଳରୁ, ଅର୍ଥାଭ୍ ଈ୍ୟରଙ୍କ ଜାବନ୍ତ ଓ ଚକ୍ଷାସ୍ତୀ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାର୍ ସୁନର୍ଜାଡ ହୋଇଅଛ । ସୋହନ ୩:୩

ଯୀଣୁ ଡାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହତ୍ୟ ହତ୍ୟ ସୂଁ ତୂସ୍କୃ କହୃଅଛ, ସୂନର୍କାର ଜୟ ନହେଲେ କେହ ଇଣ୍ଟରଙ୍କ ସ୍ତୟ ଦେଖିସାରେ ନାହିଁ ।

୯ ସୋହନ ୫:୯୮

ପେ କେହ ଇଣ୍ଣରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାଡ, ସେ ସାପ କରେ ନାହୁଁ, କରଞ୍ଚ ସେ ଇଣ୍ଣରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାଡ ହୋଇ ଆସଣାକୃ ରଥା କରେ, ଆଉ ସାସାତ୍ସା ଡାହାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ନାହୁଁ, ଏହା ଆସ୍ଟେମାନେ ଜାଣ୍ଡ ।

🌇 ପାପ ପ୍ରତ ମୃତ—ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଉତ୍ଥାପିତ

ର୍ଗେମୀୟ ୭:୬, ୧୧

ପାପ ପ୍ରତ ହୃତ ପେ ଆସ୍ଟେମନେ, ସେଥିରେ କବର୍ କାବନ କାଧିକା । • • • ସେହ ପ୍ରକାର ଭୂଟ୍ଟେମନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପାପପ୍ରତ ହୃତ, କରୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପୀଶୁଙ୍କ ସହତ୍ତ୍ୱଗିତାରେ ଥାଇ ଇଣ୍ଟରଙ୍କ ପ୍ରତ କାବତ କୋଲ ଗଣନା କର ।

୯ ପିତର ୬:୬୪

ଆନ୍ୱେମାନେ ସେସର୍ ପାସ ପ୍ରିଡ ନୃତ ହୋଇ ଧାନିକତ। ନମନ୍ତେ ଜୀବନ ପାସନ କରୁଁ, ଏଥିନମନ୍ତେ ସେ ଆସେ କୁଣ ଉପରେ ନଜ ଶଟ୍ବରେ ଆସ୍ନାନଙ୍କର ସମୟ ପାସ ବହନ କଲେ ; ତାହାଙ୍କ ସହାରରେ ଭୂନ୍ୱେମାନେ ସୁତ୍ର ହୋଇଅଛ ।

જાર

ପୋହନ ୫ : ୬୪

ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ସ୍ଟ୍ରି ତୃମ୍ବମାନଙ୍କୁ କହୃଅନ୍ଥ, ପେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ମୋହର ପ୍ରେର୍ଶ କର୍ତ୍ତ୍ୱାଙ୍କୁ ବଣ୍ଣାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜାରନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅନ୍ଥ । ସୁଣି ସେ ବସ୍ତ୍ରତ୍ତ ନହୋଇ ବରଂ ମୃହୁକ୍ ଅନ୍ତକ୍ରମ କର୍ ଜାରନରେ ପ୍ରବେଶ କର୍ଅନ୍ଥ ।

ଗ୍ନୋୟ୍ ୬ : ୬୩

କାରଣ ପାପର ବେତନ ସୃହୃତ, କରୁ ଇଣ୍ଟରଙ୍କ ଅନୃତ୍ରହ ଦାନ ଆସ୍ନମନଙ୍କ ସ୍ରଭୁ ଶୀଖ୍ଜ ପୀଶ୍ୱଙ୍କ ସହର୍ଗିତାରେ ଅନନ୍ତ ଜ୍ଞାକନ ଅଟେ ।

ଆଉ ଏକମାଡ୍ର ସତ୍ୟ କ୍ଷ୍ୟର ପେ ଭୂସ୍କେ, ଭୂସ୍କ୍ ଭୂସ୍ର ପ୍ରେର୍ଡ ପୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ମଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଅନନ୍ତ ଜ୍ଞାବନ ଅଟେ। ଯୋହନ ୯୭:୩

ପର୍ବତ୍ରାଣର ନଶ୍ଚିତ ଜ୍ଞାନ 9 m

୯ ପୋଡ଼ନ ୩: ୯୮, ୯୯

ହେ ବସ୍ତ୍ରଗଣ; ଆସ୍, ଆସ୍ଟେମାନେ ବାକ୍ୟରେ କ ଜନ୍ମାରେ ପ୍ରେମ ନକର୍ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ସ୍ରେମକରୁଁ । ତାହାକଲେ ଆମ୍ବେମାନେ

ପେ ସତ୍ୟର ସନ୍ତାନ, ଏହା ଜାଣିକା ।

ସୁଣି ଧାନିକତାର କା୍ର୍ୟ ଶାନ୍ତମୟ ହେବ; ଆଉ ଧାନିକତାର ଫଳ ନତ୍ୟ ସୁସ୍ଥିର୍ତା ଓ ନର୍ଭ୍ୟତା ହେବ । ସିଶାଇସ୍ ୩୬ : ୯୭

ସେ ମୋହର୍ ଆଦ୍ଧ୍ୱସରୁ ଗ୍ରହଣକର୍ ପାଳନ କରେ ସେହ ଡ ମୋଡେ

ପ୍ରେମ କରେ, ଆଉ ସେ ମୋଡେ ପ୍ରେମ କରେ, ମୋଡୁର ସିଡା ଡାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର୍ବେ, ସୁଣି ମୁଁ ଡାହାକୁ ପ୍ରେମ କର୍ବ ଓ ଡାହା ନକ୍ଟରେ ଆସଣାକୁ ପୋହନ ୯୪: ୬୯ ପ୍ରକାଶ କର୍ବ ।

ଗାଲ୍ଟସ୍ଥ: ୬•

ହୁଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହତ କୁଣ୍ଟର ହତ ହୋଇଅଛ ; ହୁଁ ଆଡ୍ ଜୀବତ ନୃହେଁ, ମାଡ୍ର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋଠାରେ ଜୀବତ ଅଇନ୍ତ ; ପୁଣି ହୁଁ ଶଟ୍ରରରେ ଥାଇ କର୍ତ୍ତମାନ ପେଉଁ ଜୀବନ-ଯାସନ କରୁଅଛ, ତାହା ବଣ୍ଟାସରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଈଣ୍ଟଙ୍କ ପେଉଁ ପୁଣ ମୋତେ ପ୍ରେମକଶ ମୋ ନମତ୍ରେ ଆପଣାର୍ ଉସ୍ପର୍ଗ କଲେ, ତାହାଙ୍କଠାରେ ବଣ୍ଡାସ କର ଯାପନ କରୁଅଛ । ସିଶାଇଯୁ ୯୬ : ୩

ଏହେତ୍ ତ୍ୱେମାନେ ଆନଦ୍ଦରେ ସର୍ତ୍ରାଣର କୃଷ୍ୟମୃହର୍ କଳ କାଡ଼ବ । ସୋହନ ୧୫: ୯୯ ମୋହର ଆନଦ୍ଦ ସେସର୍ ତ୍ୟୁମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଏ ଆଉ ତୃମ୍ୟାନଙ୍କର ଆଶା ସେସର୍ ସୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଏ, ଏଥିନ୍ୟନ୍ତେ ମୁଁ ଏସମ୍ୟ ତୃମ୍ୟାନଙ୍କୁ କହଳ । ୯ ପ୍ରଥମ ଶାମଏଲ୍ ୯୬:୯୫

ମାଡ୍ର ପେବେ ଭୂମ୍ବୋନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ରବ ନ ଶୁଣିକ, ଓ ସଦା-ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞର କଭୋହାରରଣ କର୍ବ, ଡେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହୃୟ ପେମନ୍ତ ଭୂମ୍ବମାନଙ୍କ ପୁର୍ବପୁର୍ଷଣଣର ପ୍ରତକୂଲରେ ଥିଲ, ଡେମନ୍ତ ଭୂମ୍ବମାନଙ୍କ ପ୍ରତକୂଲରେ ହେବ ।

ରୋମୀ ୬:୯୬

ମୃଫୁକନକ ପାପ କମ୍ବା ଧାନିକତାକନକ ଆଦ୍ଧବହତା, ଏହା ମଧ୍ୟରୁ ପାହା ନକଧରେ ଭୃମ୍ବୋନେ ଆଦ୍ଧାବହ ହେବାନମନ୍ତେ ଆସଣା ଆସଣାକୃ ବାସରୁପେ ସମ୍ପଣ କର, ଅର୍ଥାଭ୍ ପାହାର ଆଦ୍ଧା ପାଳନ କର, ତାହାର ସେ ଭୂମ୍ବୋନେ ଦାସ ଅଧି, ଏହା କଅଣ ଜାଣ ନାହ୍ୟଁ ?

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସ୍ୱାକାର କର୍ଷକା ଆବଶ୍ୟକ

ଲୁକ ୯:୬୬

ପେଣ୍ଟ ସେ କେହା ମୋର୍ ଓ ମୋହାର୍ ବାକ୍ୟ ବଖଯୁରେ ଲଚ୍ଚାବୋଧ କରେ, ମନୃଷ୍ୟୁନ୍ଧ ପେଡେରେଲେ ଆସଣାର୍ ଓ ପିଡାଙ୍କର୍ ପୁଣି ସବଡ୍ର ଡୂଚ୍ଚମାନଙ୍କର୍ ମହାମାରେ ଆଗମନ କର୍ବେ, ସେଡେବେଲେ ସେ ଡାହା ବଃସ୍କରେ ଲଚ୍ଚାବୋଧ କଶ୍ବେ ।

ମାଥ୍ଉ ୧୦:୩୨, ୩୩

ଆଉ ସେ କେହ ଇେକିଙ୍କ ସାଞାଡରେ ମତେ ସ୍ୱୀକାର କର୍ବ, ସୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋହର ସ୍ୱର୍ଗଣ୍ଡ ପିଡାଙ୍କ ସ୍ଥୁଣରେ ତାହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କର୍ବ, ମାଡ୍ର ପେ କେହ ଲେକଙ୍କ ସାଞାଡରେ ମତେ ଅସ୍ୱୀକାର କର୍ବ, ସୁଁ ମଧ୍ୟମୋହର ସ୍ୱର୍ଗଣ୍ଡ ପିଡାଙ୍କ ସ୍ଥୁଣରେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କର୍ବ।

୩୬ ଶଯ୍ବୃତାନ ଆମର ପ୍ରଧାନ ଶକୁ

୯ ପିଡର ୫∶୮

ଭୂସ୍ନାନଙ୍କ କଷଷ ଶୟ୍ତାନ ସିଂହ ପ୍ରାଯ୍ ଗର୍ଭନ କର୍ କାହାକ୍ ପ୍ରାସିକ, ଏହା ଖୋଳକୁଳ୍ପ ।

વ્રાથ્રિલ ૪: ૧, ૧૦, ૧૧ ସେତେବେଳେ ସୀଣୁ ଶସ୍ତାନ ଦ୍ୱାସ୍ ସମ୍ବଡିତ ହେବାବମନ୍ତେ ଆତ୍ସାଙ୍କ କର୍ରୁକ ସାନ୍ତର୍ବ୍ଭ ଗଡ ହେଲେ, ତହାଁରେ ଯୀଶୁ ଡାହାକ୍ତ କହଲେ ଦୂର ଦୃଅ, ଶସ୍ତାନ, କାରଣ ଲେଖା ଅଛ୍ଡ, ଭୂପ୍ତେ ପ୍ରତ୍ଥ ଆପଣା ଇଣ୍ସରଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ କର୍ବ, କେବଳ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର୍ବ । ଏଥିରେ ଶଯୃତାନ ଡାହାଙ୍କୁ ସ୍ମଡ଼ ଗ୍ଲଗଲ, ଆଉ ଦେଖ, ଦୂତମାନେ ଆସି ଡାହାଙ୍କର ସେବା କର୍ବାକୃ ଲ୍ଗିଲେ ।

ଶଯ୍ୱତାନ ଉପଚର **ଜଯ୍**

ସାକ୍ର ४:୭,୮(କ) ଅତଏବ ଭୂମ୍ବୋନେ ଇଣ୍ଣରଙ୍କର ବଣୀକୃତ ଦୃଅ; ଶସ୍ତାନକୃ ପ୍ରତ୍ତବାଧା କର, ତାହା ହେଲେ ସେ ଭୂମ୍ବାନଙ୍କ ନକଃରୁ ପଳାଇପିବ। ଇଣ୍ଣରଙ୍କ ନକଃବର୍ତ୍ତୀ ଦୃଅ, ସେଥିରେ ସେ ଭୂମ୍ବାନଙ୍କର ନକଃବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ।

୯ ପୋଡ଼ନ ୩:୮

ପେ ପାପ କରେ, ସେ ଶସ୍ତାନରୁ କାତ, କାରଣ ଶସ୍ତାନ ଆରସ୍ତରୁ ପାପ କର୍ ଆସୁଅଛି । ଶସ୍ତାନର୍ କାର୍ଯ କନାଶ କର୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେହିଁ ଈ୍ୟରଙ୍କ ସୁତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ । ^{୩୮} ପ୍ରେମ ଶିଷ୍ୟତ୍ୱର ପ**ର୍**ୟସ୍କୁକ

୯ ପୋହନ ୪ : ୬ • ଇଣ୍ସର୍କ୍ଟ ପ୍ରେମ କରୁଅଛି ବୋଲ କହ ପଦ କେହ ଆସଣା ଗ୍ରଇର୍ ଘୃଣା କରେ, ତାହା ହେଲେ ସେ ମିଥ୍ୟବାସ, ସେଣ୍ଟ ସେଉଁ ଗ୍ରକ୍ତ ଦେଖିଅଛି, ପଦ ତାହାରୁ କେହ ପ୍ରେମ ନକରେ, ତାହାହେଲେ ସେଉଁ

ଇଣ୍ସରଙ୍କୁ ସେ ଦେଖିନାହୁଁ, ଡାହାଙ୍କୁ ସ୍ରେମ କର୍ପାରେ ନାହୁଁ । ଗାର୍ଟ୍ରୟ ÷ : ୬୬, ୬୩(କ)

କରୁ ଆହାଙ୍କ ଫଳ ପ୍ରେମ, ଆନଦ, ଶାନ୍ତ, ଦାର୍ଘ ସହକ୍ଷ୍ପତା, ସର୍ସେବାର୍ତା, ଉଦ୍ରତା, ବଣ୍ୟତା, ମୃଦୃତା ଓ ଆହ ସପମ ।

ସୋହନ^{୍ଦ} : ୩୫ ପଦ ତୃସ୍ମାନଙ୍କର ପର୍ସ୍ପର ପ୍ରଚ୍ଚ ପ୍ରେମ ଥାଏ, ତାହାହେଲେ ତୃମ୍ନୋନେ ସେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ, ଏହା ସମସ୍ତେ ତଦ୍ୱାଗ୍ ଜ୍ଞତ ହେରେ ।

ଯୀଣ୍ଠୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଙ୍କର ପ୍ନରୁତ୍ଥାନ

ସୋହନ ୬॰ : ୬୬-୬୮

ଆଠବନ ପରେ ଡାହାଙ୍କି ଶିଷ୍ୟମାନେ ସୁନର୍ବାର ଉତରେ ଥିଲେ, ଓ ଥୋମା ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ । ଦ୍ୱାର୍ସବୁ ରୁଦ୍ଧ ଥିବା ସମୟରେ ପୀଶୁ ଆସି ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ଭୂମ୍ୟାନଙ୍କର ଶାଞ୍ଚ ହେଉ ପରେ ସେ ଥୋମାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏ ଆଡ଼େ ଭୂମ୍ବର ଆଙ୍କୁ କଡ଼ାଇ ମୋହର ହାଡ ଦେଖ ଓ ହାଡ ବଡ଼ାଇ ମୋହର କଷ ଦେଖରେ ବଅ; ଅବଣ୍ଠାସୀ ନ ହୋଇ ବଣ୍ଠାସୀ ଦୃଅ। ଥୋମା ଡାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ସ୍ରକ୍ତ, ମୋହର ଇଣ୍ଠର ।

ସତ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦରସ ପ୍ରଭୁଷରେ ସେ ପୁନକୁଥାନ କର ସାହାଙ୍କଠାରୁ ସାଡ ଭୁତ ଇଡ଼ାଇ ଥିଲେ, ସେହ ମଗ୍ଦଙ୍କମ ମର୍ଯ୍ୟୁନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ମାର୍କ ୯୬ : ୯

୪୦ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଆମର ଗୌରକମଯ୍ଭ ଭରସା

ସେମୀୟ ୭:୩-୫ ଆସ୍ଟେମନେ ସେତେଲେକ ଶାଷ୍ଟ୍ର ସୀଶ୍ୱଙ୍କଠାରେ ବାସ୍ତି ଜତ ହୋଇଅନ୍ତ୍ର, ସମସ୍ତେ ସେ ଡାହାଙ୍କ ମର୍ଶରେ ବାସ୍ତିଜଡ ହୋଇଅନ୍ତ୍ର, ଏହା କ ତୃସ୍ତେମନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଅଡଏବ ଆସ୍ତେମନେ ବାହି ସହାଗ୍ ମର୍ଶରେ ଡାହାଙ୍କ ସହଡ ସମାଧିସାତ୍ର ହୋଇଅଟୁଁ, ସେପର୍ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସିଡାଙ୍କ ରୌର୍ବ ଦ୍ୱାଗ୍ ସୃଡମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଉଥାସିଡ ହେଲେ, ଆମ୍ବେମାନେ ମଧ ସେହ ପ୍ରକାବେ କାବନର ନୃତନ ଭ୍ରବରେ ଆଚର୍ଣ କରୁ । ପୋଡୁନ ୬ : ४

କାର୍ଣ ସେକେହ୍ ସୃତ୍ରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କର୍ ତାହାଙ୍କଠାରେ **ବ**ଣ୍ଣାସ କରେ, ସେ ପେପର୍ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୃଏ, ଏହାହିଁ ମୋହର୍ ପିଡାଙ୍କର୍ ଇଚ୍ଛା ; ଆଉ ସୁଁ ତାହାକ୍ ଶେଷ ଦନରେ ଉଥାପନ କର୍ବ ।

ପ୍ରଭ୍ୱଙ୍କ ପ୍ରତ୍ତ ପବଭ୍ରତା

ଲୁକ ୯:୭୪,୭୫

ସୁଣି ପେସର ଶଡ଼ୁ.ହ୍ୟୁରୁ ତ୍ରଦ୍ଧାର ପାଇଁ ନର୍ଭ୍ୟୁରେ ଯାରକ୍କୀରନ ଡାହାଙ୍କ କ୍ଷ୍ୟୁରେ ସାଧୁତା ଓ ଧାମିକତାରେ ଡାହାଙ୍କର ତ୍ରସମ କର୍ବା ନୟରେ ଆସ୍ନାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କର୍ଡ ।

୧ **ଗିଡ**ର୍ **୧ :** ୧୫

ମାତ୍ର ତୃସ୍ୟାନଙ୍କର ଆହ୍ୱାନ କର୍ତ୍ତି। ସେଟର୍ ଟକ୍ତ୍ର, ତୂପ୍ଟୋନେ ମଧା ଆଦ୍ଧାବହ୍ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପର୍ ସମସ୍ତ ଆଚର୍ଣରେ ସେହ୍ପର୍ ପକ୍ତ୍ର ଦୃଅ । ଏମ୍ବ୍ର ୯୩:୧୬

ଏଥି ସକାଶେ ପୀଶୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ରକ୍ତ ଦ୍ୱାଗ୍ ସେପର୍ ଲ୍ଲେକଙ୍କୁ ପର୍ବତ୍ତ କର୍ନ୍ତ, ଏଥିସାଇଁ ନଗର୍ଦ୍ୱାର୍ବ ବାହାରେ ମୃହୁତ୍ତ୍ରେ କଲେ । ଲୁକ ୧୧:୧୩

ଏଣ୍ଡ ଭୂମ୍ବେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ହେଲେ ସୂଷା ସେବେ ଆସଣା ଆସଣା ପିଲ୍ୟାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଦେଇ ଜାଣ, ଡେବେ ସେଉଁ ପିତା ସ୍ପର୍ଗରୁ ଦାନକରନ୍ତ, ସେ ଡାହାଙ୍କ ସ୍ଥମ୍ବରେ ମାଗିବା ଲେକମାନଙ୍କୁ କେତେ ଅଧିକ ରୂସେ ସବ୍ତ ଆସ୍ଥାଦେରେ ।

ପ୍ରେର୍ଡ ୯୩:୫୬

ଆଉ ଶିଖ୍ୟାନେ ଆନଦ୍ଦରେ ଓ ସହତ୍ର ଆହାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକ୍

ଲ୍ଗିଲେ । ସ୍ରେଶ୍ଡ ୯ : ୮ (କ)

କ୍ରୁ ସବତ୍ର ଆହା ଭୂସ୍ନାନଙ୍କ ଉପରେ ଅରଟାର୍ଷ ଦୃଅନ୍ତେ ଭୂସ୍ନୋନେ ଶକ୍ତସାୟ ହେର···ମୋହର ସାଥୀ ହେର ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯ୍ୟାନମାନଙ୍କ ପ୍ରଡ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଡକାମାନ ଗୀତ୍ୟହତା ୩୪ : ୯୮

४००

ସଦାପ୍ରତ୍ତ କମ୍ମାନ୍ତଃକର୍ଶମାନଙ୍କର ବକଧର୍ବୀ ଅଧନ୍ତ ଓ ସେ ବୃଷ୍ଣିମନାମାନଙ୍କୁ ଡ୍ରାଣ କରନ୍ତ ।

୧ ପିଡର ୪:୧୬,୧୩ ହେ ପ୍ରିୟୁମାନେ, ଭୂୟମାନଙ୍କ ପସ୍ଥା ନମନ୍ତେ ପେଉଁ ଦୁଃଖ ଭୋଗ ରୂପ ଅଗୁଁ ଉଡ୍ସିଡ ହେଉଅଛ, ତାହା ଅକୃତ ଘଧଶା କୋଲ ମନେ କର୍ ଆଞ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କର୍ନାହ୍ୟ ; ବର୍ଂ ପେଉଁ ପଶ୍ନମାଣରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଃଖ କ୍ରେଗର ମହମା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ସମସ୍ତରେ ମଧା ଭୂସ୍ଟେମାନେ ମହା ଆନନ୍ଦରେ ଆନ୍ଦିତ ହେବ ।

ପରୀକ୍ଷିତମାନଙ୍କ ନମନ୍ତେ, ପ୍ରତଜ୍ଞାମାନ

४४

ଗ୍ନୌୟୁ ଏ୬ : ୬୦

ଆଉ ଶାନ୍ତଦାତ। ଈ୍ୟର ଶସ୍ତାନକୁ ଶୀ<u>ପ</u> ଭୂସ୍ମାନଙ୍କ ପାଦତଲେ ଦଳପକାଇରେ । ଆସ୍ମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ସୀଶୁଙ୍କର ଅନୃପ୍ରହ ଭୂସ୍ମାନଙ୍କ ସହରର୍ଷୀ ହେଉ ।

< କରିନ୍ଥୀୟ <॰ : ୯୩

ମ୍ୱ୍ରଟ୍ୟ ପ୍ରତ ପେଉଁ ପ୍ରକାର ସମ୍ବଥା ସ୍ପ୍ରକ୍, ଡାହାସ୍ଥଡ଼। ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ସମ୍ବଥା ଭୂସ୍ନାନଙ୍କ ପ୍ରତ ଉଚିନାହାଁ ; କନ୍ତୁ ଇଣ୍କର କଣ୍ବାୟ୍ୟ, ସେ ଭୂସ୍ନାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଅସହ୍ୟ ସମ୍ବଥାରେ ସର୍ଷିତ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହାଁ ; ମାଡ୍ର ସେସର୍ ଭୂସ୍ନୋନେ ସହ୍ୟ କର୍ଥାର୍, ଏଥିସାଇଁ ସମ୍ବଥା ଉଚିନା ସମେସମେ ସେ ଉଦ୍ଧାର୍ର ସମୟଧ ପ୍ରସ୍ତ କର୍ବେ ।

କଯୁକାରୀମାନଙ୍କ ନମନ୍ତେ ପ୍ରଡକା

ପ୍ରକାଶିତ **ବା**କ୍ୟ ୩ : ୫

ସେ କସ୍ କରେ, ସେ ଏହ ପ୍ରକାରେ ଶୁକ୍ଳକସ୍ପ ସର୍ହତ ହେବ, ଆଉ ଆସ୍କେ କୀବନ ସୁସ୍ତକରୁ ତାହାର ନାମ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଲେପ ନକର ଆସ୍କର ପିତା ଓ ତାହାଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ସଃଖୁରେ ତାହାର ନାମ ସ୍ୱୀକାର କର୍ଚ୍ଚ ।

ସେ ଜଣ୍ଟ କରେ, ଆମ୍ଭେ ଡାହାକୁ ଆମ୍ବର ଇଣ୍ୱରଙ୍କ ମଘରର ସ୍ତମ୍ ସ୍ୱରୂଷ କର୍ବୁଁ, ସେ ଆଉ ସେଠାରୁ ବାହାରକ୍ ସିର ନାହାଁ ; ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଇଣ୍କରଙ୍କ ନାମ ଓ ସ୍ପର୍ଗରୁ ଡାହାଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ପେହାଁ ନୂତନ ସିରୁଣାଲ୍ୟ, ଆମ୍ବର ଇଣ୍କରଙ୍କର ସେହା ନଗଟ୍ୟର ନାମ ପୁଣି ଆମ୍ଭ ନଜର ନୂତନ ନାମ ଡାହା ଉସରେ ଲେଖିକୁଁ । ସ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୩ : ୧୬

ଈ୍**ଶର** ଛାଡ଼ପଭ ବଷଯୃ**ରେ** କହନ୍ତ

ષ્ઠ

ଲ୍କ ୯୬ : ୯୮

ସେ କେହ ଆସଣା ସ୍ଥୀକ ସହିତ୍ୟାଗ କର୍ ଅନ୍ୟକ୍ ବକାହ କରେ, ସେ ବ୍ୟଇଗ୍ର କରେ ; ପୁଣି ସେ ସ୍ଥାନୀଦ୍ୱାଗ୍ ସର୍ତ୍ୟକ୍ତା ସ୍ଥୀକ କନାହ କରେ, ସେ ବ୍ୟଇଗ୍ର କରେ । ସେନୀସ୍ ୭ : ୬, ୩

ସ୍ୱାମୀ ପେ ପର୍ଯାକ୍ତ କାବତ ଥାଏ, ସେ ପର୍ଯାକ୍ତ ସ୍ଥୀ ସ୍ୱାମୀ ସହତ କ୍ୟକସ୍ଥା ଦୁାଗ୍ ଆକର୍ଷ ଥାଏ, କଳୁ ସ୍ୱାମୀ ମଣ୍ଡଗଲେ ସ୍ଥୀ ସ୍ୱାମୀର କ୍ୟକସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ଦୃଏ । ଅତଏକ ସ୍ୱାମୀ କଞ୍ଚଥାବଁ ଥାବଁ ସ୍ଥୀ ପଦ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷ ସହତ ସମୁକ୍ତ ଦୃଏ, ତାହାହେଲେ ତାହାକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତସ୍ପଶୀ କୋଲ କୃହାପିକ ; କଳୁ ପଦ ସ୍ୱାମୀ ମଣ୍ଡାଏ, ତେକେ ସ୍ଥୀ ବ୍ୟକସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ହୃଏ, ଆଡ୍ ପଦ ସେ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷ ସହତ ସମୁକ୍ତ ହୃଏ, ତାହାହେଲେ ସେ କ୍ୟକ୍ତ୍ରଶୀ ଦୃଏ ନାହଁ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟୁ ଆଗମନ

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୩ : ୯୯

ଆଦେ ଶୀକ୍ର ଆସୁଅଛୁଁ ; ଭୂୟର ମୂକ୍ଧକ ସେବର କେହ ହରଣ କର ନ ନଏ, ଏଥ୍ନମନ୍ତେ ଭୂୟର ସାହା ଅଛ, ତାହା ଦୃଡ଼ ରୂପେ ଧର୍ ରଖ । ମାଥ୍ୟ ୬୪ : ୬୭

କାରଣ ବଲୁଳ ସେପର୍ ପୂର୍ବ ଦଗରୁ ମାର୍ ପଣ୍ଠିମ ଦଗ ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଦେଖାପାଏ, ସେପର୍ ମନୃତ୍ୟ ସୁଡ୍ରଙ୍କର୍ ଆଗମନ ହେବ ।

ସୋହନ ୧୪:୩

ସୁଣି ସ୍ନୁଁ ପାଇ ତୃସ୍ନାନଙ୍କ ନମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ସ୍ତୁହ୍ତ କଲେ ସୁନର୍ବାର ଆସିବ, ଆଉ ସ୍ନୁଁ ପେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥାଏ ତୃମ୍ନୋନେ ସେସର୍ ସେହ୍ ସ୍ଥାନରେ ରହ୍ଦର, ସେଥି ନମନ୍ତେ ତୃସ୍ନାନଙ୍କୁ ଆସଣା ନକ୍ଷର୍ ଘେନସିବ ।

ର୍ଯାଣୁଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟୁ ଆଗମନ

୯ ସୋହନ ୩ : ୬

ହେ ପ୍ରିୟୁମାନେ, ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଆମ୍ବେମାନେ ଇଣ୍ସରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଅଧ୍ୟୁ, ଆଉ ଆମ୍ବେମାନେ କଅଣ ହେବା, ଡାହା ଏ ପର୍ଯ୍ପନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହାଁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣ୍ଡ ସେ, ସେ ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ବେମାନେ ଡାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବା, କାରଣ ସେ ସେପର୍ ଆମ୍ବେମାନେ ସେହ୍ପର୍ଷ ଡାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କର୍ବା ।

ଲୁକ ୧୬:୪୦

ତୂମ୍ବେମାନେ ମଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥାଅ କାରଣ ସେଉଁ ଦଣ୍ଠରେ ତୂମ୍ବେମାନେ ମନେ କରୁ ନଥିବ ସେହ ଦଣ୍ଠରେ ମନୃଷ୍ୟ ସୁଡୁ ଆସିକେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଧାରର ମାର୍ଗ

ମୋର ଏକ ଉଦ୍ଧାରକାରୀର ଆବଶ୍ୟକ ରହିଅଛି

ସମୟେତ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି, ପୃଣି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବରହିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି. ରୋମୀୟ ୩:୨୩

ମାକ୍ତ କୁମ୍ମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ସବୃ. କୁମ୍ମାନଙ୍କର ଓ ତୃମ୍ମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିହେଦ ସଟାଇଅଛି ଓ କୁମ୍ମାନଙ୍କର ପାପସବୁ କୁମ୍ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଚାହାଙ୍କ ମୃଖ ଇଚାଇଅଛି. ଏଥିପାଇଁ ସେ ଶରିବେ ନାହିଁ । ଯିଶାଇୟ ୫୯:୨

ଯୀଶ ମୋ ନିମନ୍ତେ ମରିଲେ

ଯେଣୁ ଆମ୍ନୁମାନଙ୍କୁ ଇଣ୍ବରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଶିବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପ ହେବୁ ଅରେ ମତ୍ୟରୋଗ କଲେ । ୧ ପିଡର ୩:୧୮ କ

ଯେ ଆପଶା ଅଧର୍ମି ଆଚ୍ଛାତନ କରେ. ସେ ମଙ୍ଗକ ପାଏ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେଉଁ ଲୋକ ଡାହା ସ୍ୱୀକାର କରି ଛାଡ଼ଇ ସେ ଦୟା ପାଇତ । ହିଡୋପଦେଶ ୨୮:୧୩ ଅଡଏବଂଯେପରି ଆପଶମାନଙ୍କର ପାସମୋତନ ହୋଇପାରେ.

ଏଥିନିମନ୍ତେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଫେରିଆସନ୍ତ

ପ୍ରେଭିତ ୩:୧୯ କ ବିଶ୍ୱସ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ମାତ୍ର ସେତେ ଲୋକ ଡାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ. ଅର୍ଥୀତ୍ ସେଉଁମାନେ ଡାହାଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ. ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଇଶରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବା ନିମରେ ଅଧିକାର ଦେଲେ:

ଯୋହନ ୧:୧୨ ମୋର ଉଦ୍ଧାର ସୁନିଷିତ ଅଟେ

ସେ ପୁତୁଙ୍କୁ ପାଇଅଛି ସେ ଜୀବନ ପାଇଅଛି; ସେ ଈଶ୍ରଙ୍କ

ପୁଡ଼ଙ୍କୁ ପାଇ ନାହିଁ ସେ ଜୀବନ ହିଁ ପାଇ ନାହିଁ । ୧ ସୋହନ ୫:୧୨ କ

ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି . ସେ ମୋହର ବାଙ୍ୟ ଶୁଣି ମୋହର ପ୍ରେରଖର୍କର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତନ୍ଦୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ପୁଣି, ସେ ବିଚାରିତ ନ ହୋଇ ବରଂ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅଡିକ୍ରମ କରି ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛି । ଯୋହନ ୫.୨୪ For more information or to request a free Bible study, please write to:

WMP India Bible Literature 67 Beracah Road Kilpauk, Chennai 600 010